

مروری بر معضل مقاومت به آنتی بیوتیک و روش های حذف آنتی بیوتیک

محمد رضا جلالی سروسنانی^۱، مهناز قمی^{۲،*}

^۱باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری، تهران

^۲گروه شیمی دارویی، دانشکده داروسازی و علوم دارویی، دانشگاه علوم پزشکی آزاد تهران، تهران، ایران

^۳مرکز تحقیقات مواد اولیه دارویی، دانشگاه علوم پزشکی آزاد تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۶/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۷/۲۸

چکیده

مقاومت به آنتی بیوتیک یکی از چالش های اساسی در حوزه بهداشت عمومی و پزشکی است که تأثیرات جدی بر سلامتی انسان ها و جوامع دارد. این معضل، زمانی رخ می دهد که باکتری ها، ویروس ها، قارچ ها و سایر میکروارگانیسم ها به گونه ای تغییر می کنند که دیگر حساس به داروهای آنتی بیوتیک نمی باشند. این موضوع باعث کاهش کارایی درمان ها، افزایش هزینه های درمانی و افزایش خطر انتقال عفونت های مقاوم به آنتی بیوتیک به دیگر افراد می شود. برای مقابله با این معضل، روش های مختلفی برای حذف آنتی بیوتیک ارائه شده است که شامل استفاده از فناوری های پیشرفته در تصفیه آب و فاضلاب، استفاده از روش های فرآیندی نوین در تولید داروها و همچنین ترویج استفاده بهینه از آنتی بیوتیک توسط پزشکان و داروسازان می باشد. همچنین، آموزش به جامعه در مورد استفاده صحیح از آنتی بیوتیک و اهمیت رعایت دستورات پزشکی نقش مؤثری در کاهش مقاومت به آنتی بیوتیک دارد. این مقاله با مرور و بررسی روش ها و راهکارهای حذف آنتی بیوتیک، به بررسی چالش ها و پتانسیل های موجود در این حوزه می پردازد تا به منظور بهبود وضعیت فعلی و پیشگیری از افزایش مقاومت به آنتی بیوتیک، گام های لازم اقدام شود.

واژه های کلیدی: آنتی بیوتیک، مقاومت به آنتی بیوتیک، جذب سطحی، تخریب فوتوکالستی، فیلتراسیون

* Mahnaz.Qomi@gmail.com

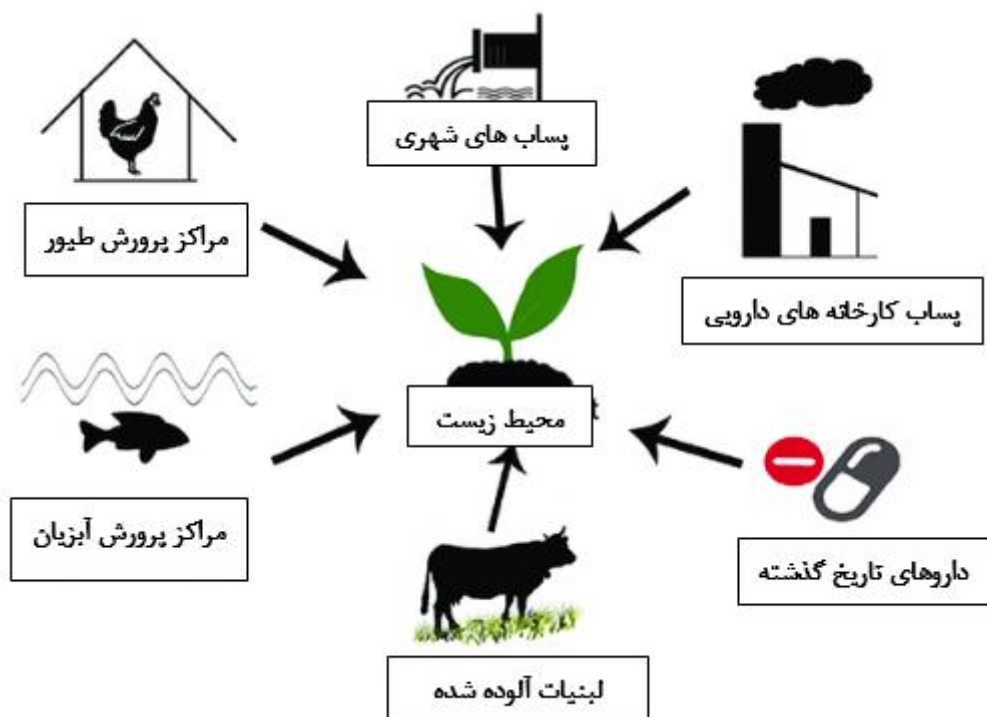
مقدمه

معضل مقاومت به آنتی بیوتیک یکی از چالش های اساسی در حوزه بهداشت عمومی و درمان بیماری هاست که تاثیرات جدی بر سلامتی انسان ها دارد (۱). مقاومت به آنتی بیوتیک به معنای کاهش توانایی داروهای ضد باکتریایی در درمان عفونت ها است که می تواند منجر به افزایش مرگ و میر، طولانی شدن مدت زمان درمان، افزایش هزینه های درمانی و افزایش ابتلا به بیماری های عفونی شود (۲). این مسئله از ترکیبی از عوامل مختلف ناشی می شود که شامل مصرف نادرست و بی رویه آنتی بیوتیک توسط افراد و حتی پزشکان، استفاده غیر ضروری از آنتی بیوتیک در دام پزشکی و کشاورزی، نقض بهداشت عمومی و کنترل عفونت ها، فروش آزاد آنتی بیوتیک ها بدون نسخه پزشک و همچنین عدم توجه به توسعه داروهای جدید و نوآورانه مقاومت به آنتی بیوتیک است (۳). برای مقابله با این معضل، نیاز به هماهنگی و همکاری بین مخاطبان مختلف از جمله دولت ها، سازمان های بهداشت جهانی، پزشکان، دامپزشکان، کشاورزان، صنعت داروسازی و جامعه عمومی است (۴). اقدامات اصلاح سیاست ها و قوانین مربوط به فروش و استفاده از آنتی بیوتیک، افزایش آگاهی عمومی در خصوص استفاده صحیح از آنتی بیوتیک ها، ترویج بهداشت عمومی و کنترل عفونت ها، پشتیبانی از تحقیقات و توسعه داروهای جدید و نوآورانه، و ترویج استفاده از روش های جایگزین در دام پزشکی و کشاورزی از جمله اقدامات مؤثر در راستای کنترل و پیشگیری از مقاومت به آنتی بیوتیک محسوب می شود (۵). با تلاش های همگانی و هماهنگ برای مقابله با مقاومت به آنتی بیوتیک، می توان به حفظ تأثیر بخشی درمان با آنتی بیوتیک ها، کاهش هزینه های درمان، و حفظ سلامت جامعه و جامعه جهانی کمک کرد (۶). ورود آنتی بیوتیک ها به محیط زیست از طریق مسیرهای مختلفی اتفاق می افتد که این امر می تواند منجر به اثرات زیست محیطی مختلف

شود (۷). از جمله راه های ورود آنتی بیوتیک ها به محیط زیست می توان به ورود از طریق پساب های صنعتی، کشاورزی و دامپروری، دفع پسماندهای دارویی و همچنین استفاده نادرست از آنتی بیوتیک ها در دامپروری اشاره کرد (شکل ۱) (۸). این موارد ممکن است منجر به آلودگی منابع آب، خاک و هوا شده و در نتیجه بر روند زندگی حیوانات و گیاهان در محل زندگی آنها تاثیر گذار باشد (۸). ورود آنتی بیوتیک ها به زنجیره غذایی نیز از جمله مسائل مهم در حوزه سلامت عمومی است. مصرف آنتی بیوتیک ها در دامپروری و کشاورزی ممکن است باعث انتقال این داروها به گوشت، شیر و سایر محصولات دامی و گیاهی شود (۹). این امر ممکن است منجر به مقاومت دارویی در انسان و حیوانات شود و اثرات منفی بر سلامت عمومی جامعه داشته باشد (۱۰). با توجه به اهمیت این مسئله، لازم است که استفاده از آنتی بیوتیک ها در صنایع مختلف با دقت و شفافیت بالا صورت گیرد. همچنین نظارت دقیق تر بر فرآیندهای تولید، استفاده و دفع آنتی بیوتیک ها ضروری است تا اثرات منفی احتمالی بر محیط زیست و سلامت عمومی جامعه کاهش یابد (۱۱). با پیشرفت علم و فناوری در دهه اخیر، مسائل مربوط به مقاومت به آنتی بیوتیک به یکی از چالش های اساسی در حوزه بهداشت و درمان تبدیل شده است (۱۲). این پدیده که به معنای کاهش توانایی آنتی بیوتیک ها در کنترل و درمان عفونت ها است، منجر به افزایش هزینه ها، مرگ و میر و افزایش بار سلامت جامعه می شود (۱۳). روند پیشرفت معضل مقاومت به آنتی بیوتیک ناشی از عوامل متعددی از جمله مصرف بی رویه آنتی بیوتیک ها توسط انسان ها و دام ها، نقض استانداردهای بهداشتی در بخش های مختلف صنعت دامپروری و کشاورزی، نقض استانداردهای بهداشتی در بخش صنعت و درمان، نقض استانداردهای بهداشتی در بخش صنعت داروسازی و عدم توجه به راهکارهای مناسب جلوگیری و کنترل این پدیده است (۱۴). برای مقابله با این چالش، لازم است که سازمان های مربوطه همکاری و هماهنگی لازم را در جهت تدوین و اجرای سیاست ها، برنامه ریزی ها و برنامه های

یکی از روش های مؤثر برای حذف آنتی بیوتیک ها از آب و فاضلاب، استفاده از فرایندهای تصفیه آب مدرن است (۲۰). این فرایندها شامل استفاده از فیلتراسیون، اکسیداسیون، جذب و تصفیه با استفاده از مواد جاذب مانند کربن فعال و رزین های تبادل یونی می باشد (۲۱). علاوه بر این، استفاده از روش های بیولوژیکی مانند استفاده از باکتری ها و قارچ ها برای تجزیه و تخریب آنتی بیوتیک ها نیز مؤثر است (۲۲). همچنین، استفاده از فرایندهای شیمیایی مانند اکسیداسیون با استفاده از اکسیدانت ها نیز می تواند به حذف آنتی بیوتیک ها کمک کند (۲۳). در کل، استفاده از ترکیب مختلف این روش ها و تکنولوژی ها می تواند منجر به حذف مؤثر آنتی بیوتیک ها از محیط زیست و حفظ سلامت انسان ها شود (۲۴). در ادامه به بررسی این روش ها، با جزئیات پرداخته می شود.

عملیاتی صورت دهند (۱۵). افزایش آگاهی عمومی و آموزش مناسب به افراد مختلف جامعه نقش مؤثری در کنترل و پیشگیری از مصرف بی رویه آنتی بیوتیک ها دارد (۱۶). همچنین، ترویج استفاده صحیح و مقرون به صرفه آنتی بیوتیک ها، تشویق به تحقیقات بیشتر در زمینه تولید داروهای جدید و توسعه روش های جایگزین درمان عفونت ها نیز از دیگر راهکارهای مؤثر در این زمینه است (۱۷). با توجه به اینکه مقاومت به آنتی بیوتیک چالش بسیار جدی و پیچیده ای است که تأثیرات گسترده ای بر سلامت عمومی دارد، لازم است که تمام اقشار جامعه، از جمله دولت، محققین، صنعتگران، پزشکان و جامعه علمی، با همکاری و هماهنگی فعال در راستای شناسایی راهکارهای جامع و کارآمد برای مقابله با این چالش، گام های لازم را بردارند (۱۸). برای حذف آنتی بیوتیک ها از محیط زیست و انسان ها، روش های مختلفی وجود دارد که می توان از آنها استفاده کرد (۱۹).

شکل ۱- نمایش شماتیک نحوه ورود آنتی بیوتیک ها به محیط زیست و زنجیره غذایی

روش فیلتراسیون

است (۲۵). از جمله این آلودگی ها، آنتی بیوتیک ها نقش مهمی را ایفا می کنند. آنتی بیوتیک ها به عنوان داروهایی که برای درمان عفونت ها و بیماری های باکتریایی استفاده می شوند، از اهمیت بسزایی در حفظ سلامت و بهبود کیفیت

فیلتراسیون به عنوان یکی از روش های مؤثر در حذف آلودگی های مختلف از آب و فاضلاب شناخته شده

۳. محدودیت در حذف تمام آلودگی ها: روش فیلتراسیون ممکن است نتواند تمام آلودگی ها را به صورت کامل حذف کند و نقص های خاص خود را داشته باشد.

با توجه به مزایا و معایب مطرح شده، استفاده از روش فیلتراسیون برای حذف آنتی بیوتیک ها از منابع آب و فاضلاب، به عنوان یک روش مؤثر و قابل توجه در حفظ سلامت انسان ها و حفظ محیط زیست، تأکید بسزایی دارد. با این حال، لازم است با توجه به شرایط خاص هر منطقه و نوع آلودگی موجود، از بهترین روش های فناوریانه و عملکرد بهینه برای حذف آنتی بیوتیک ها استفاده شود تا به نحو احسن به تأمین منابع آب و حفظ سلامت عموم جامعه پرداخته شود.

روش اکسیداسیون

اکسیداسیون به عنوان یکی از روش های مؤثر برای حذف آنتی بیوتیک ها از محیط های آبی و پساب ها شناخته شده است (۲۹). این روش از فرایندهای شیمیایی است که به وسیله اکسایش ترکیبات آلی یا آلی مانند، به تخریب آنتی بیوتیک ها منجر می شود. در این مقاله به بررسی جزئیات، معایب و مزایای روش اکسیداسیون برای حذف آنتی بیوتیک ها می پردازیم (۳۰). روش اکسیداسیون برای حذف آنتی بیوتیک ها به دو صورت حرارتی و شیمیایی انجام می شود. در روش حرارتی، با استفاده از حرارت و فشار، ترکیبات آلی تخریب می شوند (۳۱). این روش به دلیل نیاز به انرژی بالا و هزینه های بالای اجرای آن، معمولاً مناسب برای مقادیر کمتر آلودگی منابع آب نمی باشد (۳۲). اما در روش شیمیایی، با استفاده از اکسیدان ها و کاتالیزها، تخریب ترکیبات آلی صورت می گیرد. این روش به دلیل کارآمد بودن و کاهش هزینه ها، برای حذف آلودگی های زیاد منابع آب و پساب ها مناسب است (۳۳). استفاده از روش اکسیداسیون برای حذف آنتی بیوتیک ها نقاط ضعف خاص خود را دارد. یکی از معایب این روش، تولید مواد فرعی ناخواسته است که ممکن است خطرات جانبی برای محیط زیست و سلامت انسان داشته باشد (۳۴). همچنین، نیاز به استفاده از مواد شیمیایی قوی و کاتالیزهای گران قیمت،

زندگی انسان ها برخوردارند (۲۶). با این حال، وجود آنتی بیوتیک ها در منابع آبی و فاضلابی می تواند منجر به اثرات زیانبار بر روی محیط زیست و همچنین سلامت انسان ها گردد. بنابراین، روش های حذف آنتی بیوتیک ها از منابع آب و فاضلاب، از اهمیت ویژه ای برخوردار است (۲۷). روش فیلتراسیون یکی از روش های مؤثر در حذف آلودگی های مختلف از آب و فاضلاب است. این روش به وسیله فشار مواد جامد یا مایع از طریق یک ماده نافذ، که جامدات یا مایعات را تصفیه می کند، صورت می گیرد. در صورت حذف آلودگی های مختلف از آب و فاضلاب، این روش مزایا و معایب خاص خود را دارد که در ادامه به بررسی آنها خواهیم پرداخت (۲۸).

مزایای استفاده از روش فیلتراسیون برای حذف آنتی بیوتیک ها:

۱. کارآیی بالا: روش فیلتراسیون به دلیل استفاده از فشار، توانایی حذف بالایی را در برابر ذرات مختلف دارد که شامل ذرات آلودگی نظیر آنتی بیوتیک ها نیز می شود.

۲. عملکرد پایدار: این روش توانایی حفظ عملکرد پایدار خود را دارد و با توجه به تغییرات مختلف در آب و فاضلاب، قابل استفاده است.

۳. کاربرد گسترده: فیلتراسیون به عنوان یک روش پرکاربرد در صنایع مختلف شناخته شده است و قابل استفاده در مقیاس های مختلف مانند خانگی، صنعتی و شهری است.

معایب استفاده از روش فیلتراسیون برای حذف آنتی بیوتیک ها:

۱. نیاز به نگهداری و تعمیرات: ساماندهی و نگهداری منظم از سامانه فیلتراسیون نقش حائز اهمیت در حفظ عملکرد صحیح و کارآمد آن دارد.

۲. هزینه های نصب و بهره برداری: نصب و بهره برداری از سامانه فیلتراسیون نقش قابل توجه در هزینه های مربوط به حذف آلودگی ها دارد.

هزینه‌های بالایی را برای اجرای این روش ایجاد می‌کند. اما با وجود معایب ذکر شده، روش اکسیداسیون دارای مزایا و فواید قابل توجهی نیز می‌باشد. یکی از مزایای این روش، حذف کامل و کارآمد آنتی‌بیوتیک‌ها از محلول‌ها است (۳۴). همچنین، قابل استفاده بودن در تصفیه پساب‌ها و حذف آلودگی‌های شدید منابع آب، یک دلیل دیگر برای ترجیح استفاده از این روش محسوب می‌شود. با توجه به بررسی جزئیات، معایب و مزایای روش اکسیداسیون برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها، مشخص است که این روش گزینه مناسب و کارآمد برای حذف آلودگی‌های شدید منابع آب و پساب‌ها محسوب می‌شود. با این حال، نقاط ضعف و معایب آن نباید نادیده گرفته شود و نیاز به تحقیقات بیشتر در زمینه بهینه‌سازی و بهبود عملکرد این روش همچنان وجود دارد.

تخریب الکتروشیمیایی

روش‌های تخریب الکتروشیمیایی به عنوان یک روش پیشرفته و موثر برای حذف آلاینده‌های آلی از آب و فاضلاب شناخته شده‌اند (۳۵). یکی از این آلاینده‌ها، آنتی‌بیوتیک‌ها هستند که به دلیل استفاده گسترده‌شان در صنایع مختلف، ممکن است به محیط زیست آسیب وارد کنند (۳۶). در این مقاله، به بررسی روش تخریب الکتروشیمیایی برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها پرداخته خواهد شد. در ادامه به بررسی جزئیات، معایب و مزایای این روش خواهیم پرداخت. روش تخریب الکتروشیمیایی به کارگیری فرآیندهای الکتروشیمیایی برای تخریب و حذف آلاینده‌ها از آب و فاضلاب استفاده می‌کند (۳۷). در این روش، با استفاده از جریان الکتریکی، فرآیندهای شیمیایی در محلول آبی ایجاد می‌شود که منجر به تخریب آلاینده‌ها می‌شود. برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها نیز از این روش می‌توان استفاده نمود. استفاده از روش تخریب الکتروشیمیایی برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها نیز با معایب خاص خود همراه است (۳۸). یکی از معایب این روش، هزینه‌های بالای اجرای آن است. فرآیندهای الکتروشیمیایی نیازمند تجهیزات پیچیده و هزینه‌بر هستند که ممکن است برای بسیاری از کارخانجات و واحدهای صنعتی قابل قبول نباشد (۳۸). اما با وجود معایب

مذکور، روش تخریب الکتروشیمیایی دارای مزایای قابل توجه نیز می‌باشد. چندین تحقیقات نشان داده است که فرآیندهای الکتروکاتالیزی، به عنوان یک فرآیند پاکسازی مؤثر در حذف آلودگی‌های رقیق و حتی کمیاب آلودگی‌های آلی، عامل مؤثری در کاهش زمان پاکسازی و هزینه‌های اجرایی است. علاوه بر این، این روش قابل تطبیق با شرایط مختلف فاضلاب و غلظت‌های مختلف آلودگی است (۳۹). روش تخریب الکتروشیمیایی به عنوان گزینه‌ای مناسب برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها در فاضلاب‌ها و پساب‌ها شناخته شده است. با توجه به مزایا و معایب مطرح شده، لزوم پژوهش‌های بیشتر بر روی بهبود کارایی و کاهش هزینه‌های اجرایی این روش لازم است.

تخریب فوتوکاتالیستی

روش‌های تخریب فوتوکاتالیستی به عنوان یکی از روش‌های پراکنده در حوزه تصفیه آب و فاضلاب به خاطر قابلیت انعطاف‌پذیری و کارایی بالا مورد توجه قرار گرفته است. یکی از کاربردهای این روش، حذف آلاینده‌های آلی و غیرآلی از آب و فاضلاب است (۴۰). اخیراً، استفاده از روش تخریب فوتوکاتالیستی برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها نیز مورد توجه قرار گرفته است. در این مقاله، به بررسی جزئیات، معایب و مزایای این روش پرداخته خواهد شد. روش تخریب فوتوکاتالیستی به عنوان یک فرایند فعال‌سازی شده تحت تأثیر نور مشاهده شده است (۴۱). در این روش، با استفاده از یک فوتوکاتالیست (مانند نانوذرات دی‌اکسید تیتانیم) و نور مرئی یا فرابنفش، فرایند تخریب آلاینده‌ها در آب و فاضلاب صورت می‌گیرد (۴۲). برای حذف آنتی‌بیوتیک‌ها، این روش می‌تواند به عنوان یک راهکار مؤثر مورد استفاده قرار گیرد. با تابش نور مرئی یا فرابنفش بر روی فوتوکاتالیست، فرایند اکسایش و تخریب آنتی‌بیوتیک‌ها صورت می‌گیرد و نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که این روش می‌تواند به طور مؤثر آنتی‌بیوتیک‌ها را از آب و فاضلاب حذف کند (۴۲). همانطور که در هر روش دیگر، روش تخریب فوتوکاتالیستی نیز دارای معایب خاص خود است. یکی از مهم‌ترین معایب این روش، وابستگی به شرایط محیطی مانند

نور و دما است (۴۳). علاوه بر این، هزینه های نصب و بهره برداری از تجهیزات مورد نیاز برای این روش نسبتاً بالا است. همچنین، به دلیل وجود نانوذرات در فرایند، مسأله پسماند نانوذرات نیز به عنوان یک معضل محسوب می شود (۴۴). اما با وجود معایب گفته شده، روش تخریب فوتوکاتالیستی دارای مزایای قابل توجه نیز است. از جمله مزایای این روش، کارایی بالا در حذف آلاینده ها و کاربردهای گسترده ای که در حوزه تصفیه آب و فاضلاب دارد، است. همچنین، این روش قابل استفاده در فرآیندهای پایدارسازی و بهینه سازی سامانه های تصفیه آب و فاضلاب نیز است (۴۵).

روش تخریب فوتوکاتالیستی به عنوان یک روش نوین و کارآمد در حذف آلاینده ها از آب و فاضلاب، مورد توجه قرار گرفته است. با اعمال اصلاحات و بهینه سازی های لازم، این روش می تواند به عنوان یک راهکار مؤثر برای حذف آنتی بیوتیک ها نیز به کار گرفته شود. با این حال، لازم است که در کنار مزایا، معایب و چالش های این روش نیز به دقت مورد بررسی قرار گیرد تا بتوان از آن به بهترین نحو استفاده کرد.

روش های بیولوژیک

روش های بیولوژیک برای حذف آنتی بیوتیک ها شامل استفاده از میکروارگانیسم ها، قارچ ها، و گیاهان است. این روش ها اغلب به عنوان روش های پاکسازی بیولوژیک محسوب می شوند. مثلاً، برخی از باکتری ها قادرند آنتی بیوتیک ها را تجزیه کنند و از بین ببرند (۴۶). همچنین، قارچ ها نقش مهمی در حذف آنتی بیوتیک ها دارند؛ زیرا توانایی تجزیه و غلبه بر آنتی بیوتیک ها را دارند. همچنین، گیاهان نقش مهمی در حذف آنتی بیوتیک ها دارند؛ زیرا قسمت های مختلف گیاهان مانند ریشه، ساقه و برگ قادر به جذب و حذف آنتی بیوتیک ها هستند (۴۶).

معایب روش های بیولوژیک:

استفاده از روش های بیولوژیک برای حذف آنتی بیوتیک ها نقاط ضعف خود را دارد. به عنوان مثال، فرآیند حذف آنتی بیوتیک ها با استفاده از مخلوط مخلوط شده با باکتری های گرم منفی، نیاز به شرایط خاص محیطی دارد که در بعضی از شرایط محیطی به دست نیامده است. همچنین، نیاز به پایش و کنترل دقیق در فرآیند حذف آنتی بیوتیک ها با استفاده از روش های بیولوژیک وجود دارد که این مسئله نقطه ضعف دیگر این روش هاست (۴۷).

مزایای روش های بیولوژیک:

با وجود نقاط ضعف مذکور، روش های بیولوژیک دارای مزایای فراوان هستند. یکی از مزایای اصلی استفاده از روش های بیولوژیک برای حذف آنتی بیوتیک ها، کارآمدی و کاربردی بودن آن است. علاوه بر این، این روش ها به سادگی قابل پرداخت هستند و جزئیات کمتری نسبت به سایر روش ها نیاز دارد. همچنین، استفاده از روش های بیولوژیک به دلیل عدم استفاده از مواد شیمیایی و سم ها، به صورت کلی تأثیرات منفی کمتری بر روی محیط زیست دارد (۴۸).

روش های بیولوژیک به عنوان یک روش کارآمدی و کم خطر جهت حذف آنتی بیوتیک ها در محیط های زیست شناسایی شده است. با توجه به نقطه قابل تامل در خصوص کارآمدی و کاربردی بودن این روش ها، تحقق این هدف به طور کامل و کاملاً تضمین شده است. امید است که با تأثیر گذاری کافی این روش ها در جلوگیری از فعال سازی و جذب آنتی بیوتیک ها در محیط های زیست، گامی مؤثر در سمپاس پذیری و پالودگی کمی در منابع طبیعی گام خورده باشد (۴۹).

جذب سطحی

یکی از روش های مؤثر و پر کاربرد برای حذف آنتی بیوتیک ها از محیط زیست، روش جذب سطحی است. روش جذب سطحی یک فرایند فیزیکی است که با استفاده از جاذب های شیمیایی یا غیر شیمیایی، آلاینده ها را از محلول یا سطح جدا می کند. در صورت مورد استفاده قرار گرفتن جاذب ها در

محلول، آلاینده‌ها به سطح جاذب متصل شده و از محلول جدا می‌شوند. این روش به دلیل سادگی و کارآمد بودن، به عنوان یک روش موثر برای حذف آنتی بیوتیک‌ها از آب و خاک شناخته شده است (۵۰).

مزایای استفاده از روش جذب سطحی برای حذف آنتی بیوتیک‌ها از محیط زیست عبارتند از:

از جمله مزایا و موارد قابل توجه جذب سطحی برای حذف آنتی بیوتیک‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱. کارایی بالا: روش جذب سطحی به دلیل داشتن سطح فعال بالا و توانایی جذب بالای آلاینده‌ها، از کارایی بالایی برخوردار است. این روش می‌تواند آنتی بیوتیک‌ها را با کارایی بسیار بالا از آب حذف کند و به تصفیه آب و کاهش آلودگی زیست‌محیطی کمک شایانی نماید.

۲. قابل استفاده در مقیاس بزرگ: روش جذب سطحی به دلیل قابلیت استفاده در مقیاس بزرگ و قابلیت اجرای پروسه‌های صنعتی، مناسب برای کاربردهای صنعتی و تصفیه آب به مقدار بالا است. این ویژگی باعث می‌شود که روش جذب سطحی به عنوان یک روش مؤثر واقع شود و بتواند نقش مهمی در بهبود کیفیت منابع آب ایفا نماید.

۳. انعطاف پذیری: این روش از نظر فناوری و فرآیندی قابل تنظیم و انطباق با شرایط مختلف است. به عبارت دیگر، این روش قابل تنظیم بوده و می‌تواند با توجه به نوع و غلظت آلاینده‌ها و شرایط عملیاتی، بهینه شود.

۴. کاهش هزینه‌ها: استفاده از روش جذب سطحی در فرآیندهای تصفیه آب می‌تواند منجر به کاهش هزینه‌های عملیاتی و سرمایه‌گذاری شود. با توجه به اینکه این روش قابل استفاده در مقیاس بزرگ است و به دلیل کارآمدی و کاربردپذیر بودن، هزینه‌های عملیات تصفیه آب را کاهش داده و به صرفه‌تر نموده و همچنین نقش مؤثر در حفظ منابع آب خواهد داشت.

۵. حذف گسترده: روش جذب سطحی قادر است ضمن حذف آنتی بیوتیک‌ها، دستگاه‌های تصفیه آب را از سایر

آلاینده‌ها نظیر فلزات سنگین، رنگ‌زای‌ها و مواد آلاینده دیگر نیز پاکسازی نماید. این وضع باعث محافظت از سلامت عمومی و حفظ منابع آب شده و به بهبود کارآمدی دستگاه‌های تصفیه آب کمک مؤثر خواهد نمود.

۶. حفظ منابع طبیعی: با توجه به اینکه روش جذب سطحی منجر به کاهش استفاده از مواد شیمیایی و فرآورده‌های شناور در فرآیندهای تصفیه آب می‌شود، این روش به حفظ منابع طبیعی زیست‌محیطی کمک شایانی نموده و در جهت حفظ تعادل زیستی و حفظ منابع طبیعی گام مؤثری برداشته است.

۷. پاسخگوی نیازهای فناوریانه جدید: با پیشروی فناوری در عرصه تصفیه پساب‌ها، روش جذب سطحی به عنوان یکی از فناوری‌های نوین تصفیه پساب‌ها، به خصوص در حذف آلودگی‌های پیچیده نظیر آنتی بیوتیک‌ها، پاسخگوی فناوریانه جدیدی است که نیازمندی‌های صنعت و محیط زیست را در نظر گرفته و گام مؤثری در جهت حل چالش‌های پیچیده صنعت و محیط زیست برداشته است.

اما این روش نیز دارای برخی معایب است که باید به آن توجه شود. برخی از معایب استفاده از روش جذب سطحی عبارتند از:

۱. اشغال فضا: جاذب‌های استفاده شده در این روش ممکن است فضای زیادی را اشغال کنند و نقصانات جدید در محلول ایجاد کنند.

۲. نیاز به بازپخت: پس از جذب آلاینده‌ها، جاذب‌ها نیاز به بازپخت دارند تا آلاینده‌ها از سطح جاذب جدا شده و جاذب‌ها دوباره قابل استفاده شوند.

به منظور بهینه‌سازی روش جذب سطحی برای حذف آنتی بیوتیک‌ها، مطالعات بسیار زیاد و پژوهش‌های علمی صورت گرفته است. با توجه به نقاط قوت و ضعف این روش، تلاش‌های فراوانی صورت گرفته تا با استفاده از جاذب‌های مناسب و شرایط عملیاتی مناسب، عملکرد این روش بهینه شود. در نتیجه بررسی‌ها و پژوهش‌های صورت گرفته، می‌توان نتیجه‌گیری نمود که روش جذب سطحی به دلیل

دارابودن ویژگی های منحصر به فردی و قابل تنظیم بودن، در حذف آلودگی های پیچیده نظیر آنتی بیوتیک ها، علاوه بر دارابودن کارآیی بالایی، قابل استفاده قابل تامل در صنعت تصفیه پساب هاست (۵۰-۴۸).

نتیجه گیری کلی و پیشنهاداتی برای آینده

در میان روش هایی که برای حذف آنتی بیوتیک ها ارائه شده اند، جذب سطحی از همه کارایی بیشتری دارد اما لازم است که پژوهش های بیشتری در این راه انجام شود تا به جاذب هایی دست پیدا کنیم که قابلیت استفاده چندین باره داشته

باشند، گزینش پذیری مطلوبی داشته باشند، سنتز آنها سبز، مقرون به صرفه و تکرارپذیر باشد و ترجیحا مغناطیسی باشد زیرا جاذب های مغناطیسی، به راحتی با اعمال یک میدان مغناطیسی از ماتریس مورد نظر، حذف می شوند ولی جاذب های غیر مغناطیسی الزام استفاده از پمپ را برای عبور نمونه مورد نظر از ستون حاوی جاذب را ایجاد می نماید که باعث سخت تر شدن و زمان بر شدن فرآیند می گردد. از این رو، توصیه می شود که مطالعات بیشتری در این راستا در آینده انجام شود.

- Urban-Chmiel R, Marek A, Stępień-Pyśniak D, Wiczorek K, Dec M, Nowaczek A, Osek J. Antibiotic resistance in bacteria—A review. *Antibiotics*. 2022 Aug 9;11(8):1079.
- Larsson DG, Flach CF. Antibiotic resistance in the environment. *Nature Reviews Microbiology*. 2022 May;20(5):257-69.
- Church NA, McKillip JL. Antibiotic resistance crisis: challenges and imperatives. *Biologia*. 2021 May;76(5):1535-50.
- Darby EM, Trampari E, Siasat P, Gaya MS, Alav I, Webber MA, Blair JM. Molecular mechanisms of antibiotic resistance revisited. *Nature Reviews Microbiology*. 2023 May;21(5):280-95.
- Chinemerem Nwobodo D, Ugwu MC, Oliseloke Anie C, Al-Ouqaili MT, Chinedu Ikem J, Victor Chigozie U, Saki M. Antibiotic resistance: The challenges and some emerging strategies for tackling a global menace. *Journal of clinical laboratory analysis*. 2022 Sep;36(9):e24655.
- Mancuso G, Midiri A, Gerace E, Biondo C. Bacterial antibiotic resistance: the most critical pathogens. *Pathogens*. 2021 Oct 12;10(10):1310.
- Uddin TM, Chakraborty AJ, Khusro A, Zidan BR, Mitra S, Emran TB, Dhama K, Ripon MK, Gajdács M, Sahibzada MU, Hossain MJ. Antibiotic resistance in microbes: History, mechanisms, therapeutic strategies and future prospects. *Journal of infection and public health*. 2021 Dec 1;14(12):1750-66.
- Huemer M, Mairpady Shambat S, Brugger SD, Zinkernagel AS. Antibiotic resistance and persistence—Implications for human health and treatment perspectives. *EMBO reports*. 2020 Dec 3;21(12):e51034.
- Aslam B, Khurshid M, Arshad MI, Muzammil S, Rasool M, Yasmeen N, Shah T, Chaudhry TH, Rasool MH, Shahid A, Xueshan X. Antibiotic resistance: one health one world outlook. *Frontiers in cellular and infection microbiology*. 2021 Nov 25;11:771510.
- Diallo OO, Baron SA, Abat C, Colson P, Chaudet H, Rolain JM. Antibiotic resistance surveillance systems: A review. *Journal of Global Antimicrobial Resistance*. 2020 Dec 1;23:430-8.
- Mann A, Nehra K, Rana JS, Dahiya T. Antibiotic resistance in agriculture: Perspectives on upcoming strategies to overcome upsurge in resistance. *Current research in microbial sciences*. 2021 Dec 1;2:100030.
- Wilson DN, Hauryliuk V, Atkinson GC, O'Neill AJ. Target protection as a key antibiotic resistance mechanism. *Nature Reviews Microbiology*. 2020 Nov;18(11):637-48.
- Jian Z, Zeng L, Xu T, Sun S, Yan S, Yang L, Huang Y, Jia J, Dou T. Antibiotic resistance genes in bacteria: Occurrence, spread, and control. *Journal of basic microbiology*. 2021 Dec;61(12):1049-70.
- Bilal H, Khan MN, Rehman T, Hameed MF, Yang X. Antibiotic resistance in Pakistan: a systematic review of past decade. *BMC infectious diseases*. 2021 Dec;21:1-9.
- Kunhikannan S, Thomas CJ, Franks AE, Mahadevaiah S, Kumar S, Petrovski S. Environmental hotspots for antibiotic resistance genes. *Microbiologyopen*. 2021 Jun;10(3):e1197.
- Kumar SB, Arnipalli SR, Ziouzenkova O. Antibiotics in food chain: The consequences for antibiotic resistance. *Antibiotics*. 2020 Oct 13;9(10):688.
- Lu ZY, Ma YL, Zhang JT, Fan NS, Huang BC, Jin RC. A critical review of antibiotic removal strategies: Performance and mechanisms. *Journal of Water Process Engineering*. 2020 Dec 1;38:101681.
- de Ilurdoz MS, Sadhwani JJ, Reboso JV. Antibiotic removal processes from water & wastewater for the protection of the aquatic environment—a review. *Journal of water process engineering*. 2022 Feb 1;45:102474.
- Phoon BL, Ong CC, Saheed MS, Show PL, Chang JS, Ling TC, Lam SS, Juan JC. Conventional and emerging technologies for removal of antibiotics from wastewater. *Journal of hazardous materials*. 2020 Dec 5;400:122961.

20. Nasrollahi N, Vatanpour V, Khataee A. Removal of antibiotics from wastewaters by membrane technology: Limitations, successes, and future improvements. *Science of the Total Environment*. 2022 Sep 10;838:156010.
21. Baaloudj O, Assadi I, Nasrallah N, El Jery A, Khezami L, Assadi AA. Simultaneous removal of antibiotics and inactivation of antibiotic-resistant bacteria by photocatalysis: A review. *Journal of Water Process Engineering*. 2021 Aug 1;42:102089.
22. Langbehn RK, Michels C, Soares HM. Antibiotics in wastewater: From its occurrence to the biological removal by environmentally conscious technologies. *Environmental Pollution*. 2021 Apr 15;275:116603.
23. Mangla D, Sharma A, Ikram S. Critical review on adsorptive removal of antibiotics: Present situation, challenges and future perspective. *Journal of Hazardous Materials*. 2022 Mar 5;425:127946.
24. Nguyen LM, Nguyen NT, Nguyen TT, Nguyen TT, Nguyen DT, Tran TV. Occurrence, toxicity and adsorptive removal of the chloramphenicol antibiotic in water: a review. *Environmental Chemistry Letters*. 2022 Jun;20(3):1929-63.
25. Du C, Zhang Z, Yu G, Wu H, Chen H, Zhou L, Zhang Y, Su Y, Tan S, Yang L, Song J. A review of metal organic framework (MOFs)-based materials for antibiotics removal via adsorption and photocatalysis. *Chemosphere*. 2021 Jun 1;272:129501.
26. Wang K, Zhuang T, Su Z, Chi M, Wang H. Antibiotic residues in wastewaters from sewage treatment plants and pharmaceutical industries: Occurrence, removal and environmental impacts. *Science of the Total Environment*. 2021 Sep 20;788:147811.
27. Abd El-Monaem EM, Eltaweil AS, Elshishini HM, Hosny M, Abou Alsoaud MM, Attia NF, El-Subruiti GM, Omer AM. Sustainable adsorptive removal of antibiotic residues by chitosan composites: An insight into current developments and future recommendations. *Arabian journal of chemistry*. 2022 May 1;15(5):103743.
28. Yang Q, Gao Y, Ke J, Show PL, Ge Y, Liu Y, Guo R, Chen J. Antibiotics: An overview on the environmental occurrence, toxicity, degradation, and removal methods. *Bioengineered*. 2021 Jan 1;12(1):7376-416.
29. Dutta J, Mala AA. Removal of antibiotic from the water environment by the adsorption technologies: a review. *Water science and technology*. 2020 Aug 1;82(3):401-26.
30. Haciosmanoğlu GG, Mejías C, Martín J, Santos JL, Aparicio I, Alonso E. Antibiotic adsorption by natural and modified clay minerals as designer adsorbents for wastewater treatment: A comprehensive review. *Journal of Environmental Management*. 2022 Sep 1;317:115397.
31. Hasani K, Peyghami A, Moharrami A, Vosoughi M, Dargahi A. The efficacy of sono-electro-Fenton process for removal of Cefixime antibiotic from aqueous solutions by response surface methodology (RSM) and evaluation of toxicity of effluent by microorganisms. *Arabian Journal of Chemistry*. 2020 Jul 1;13(7):6122-39.
32. Yan W, Xiao Y, Yan W, Ding R, Wang S, Zhao F. The effect of bioelectrochemical systems on antibiotics removal and antibiotic resistance genes: a review. *Chemical Engineering Journal*. 2019 Feb 15;358:1421-37.
33. Ahmed MB, Zhou JL, Ngo HH, Guo W. Adsorptive removal of antibiotics from water and wastewater: progress and challenges. *Science of the Total Environment*. 2015 Nov 1;532:112-26.
34. Homem V, Santos L. Degradation and removal methods of antibiotics from aqueous matrices—a review. *Journal of environmental management*. 2011 Oct 1;92(10):2304-47.
35. Derakhshan Z, Mokhtari M, Babaei F, Malek Ahmadi R, Ehrampoush MH, Faramarzian M. Removal methods of antibiotic compounds from aqueous environments—a review. *Journal of Environmental Health and Sustainable Development*. 2016 Jun 10;1(1):43-62.
36. Yu F, Li Y, Han S, Ma J. Adsorptive removal of antibiotics from aqueous solution using carbon materials. *Chemosphere*. 2016 Jun 1;153:365-85.
37. Sanganyado E, Gwenzi W. Antibiotic resistance in drinking water systems:

- Occurrence, removal, and human health risks. *Science of the Total Environment*. 2019 Jun 15;669:785-97.
38. Wang X, Yin R, Zeng L, Zhu M. A review of graphene-based nanomaterials for removal of antibiotics from aqueous environments. *Environmental Pollution*. 2019 Oct 1;253:100-10.
 39. Li MF, Liu YG, Zeng GM, Liu N, Liu SB. Graphene and graphene-based nanocomposites used for antibiotics removal in water treatment: A review. *Chemosphere*. 2019 Jul 1;226:360-80.
 40. Cuerda-Correa EM, Alexandre-Franco MF, Fernández-González C. Advanced oxidation processes for the removal of antibiotics from water. An overview. *Water*. 2019 Dec 27;12(1):102.
 41. Lofrano G, Pedrazzani R, Libralato G, Carotenuto M. Advanced oxidation processes for antibiotics removal: a review. *Current organic chemistry*. 2017 May 1;21(12):1054-67.
 42. Malakootian M, Yaseri M, Faraji M. Removal of antibiotics from aqueous solutions by nanoparticles: a systematic review and meta-analysis. *Environmental Science and Pollution Research*. 2019 Mar 1;26:8444-58.
 43. Burch KD, Han B, Pichtel J, Zubkov T. Removal efficiency of commonly prescribed antibiotics via tertiary wastewater treatment. *Environmental Science and Pollution Research*. 2019 Mar 8;26:6301-10.
 44. Bytesnikova Z, Richtera L, Smerkova K, Adam V. Graphene oxide as a tool for antibiotic-resistant gene removal: a review. *Environmental Science and Pollution Research*. 2019 Jul 1;26:20148-63.
 45. Ma R, Xue Y, Ma Q, Chen Y, Yuan S, Fan J. Recent advances in carbon-based materials for adsorptive and photocatalytic antibiotic removal. *Nanomaterials*. 2022 Nov 17;12(22):4045.
 46. Priya SS, Radha KV. A review on the adsorption studies of tetracycline onto various types of adsorbents. *Chemical engineering communications*. 2017 Aug 3;204(8):821-39.
 47. Ahmed MJ. Adsorption of quinolone, tetracycline, and penicillin antibiotics from aqueous solution using activated carbons. *Environmental toxicology and pharmacology*. 2017 Mar 1;50:1-0.
 48. Jalali Sarvestani MR, Doroudi Z. Removal of reactive black 5 from waste waters by adsorption: a comprehensive review. *Journal of Water and Environmental Nanotechnology*. 2020 Apr 1;5(2):180-90.
 49. Arabi, S. Review on synthesis of NZVI as an effective adsorbent for environmental remediation. *International Journal of New Chemistry*, 2023; 10(2): 134-139.
 50. Akbari Lasboo, F., Karimian, M., Movahed, F., Ghoreishi Amin, N. Developed Sustainable Green Nanoadsorbents for the Removal of Antibiotics: A Comprehensive Review. *International Journal of New Chemistry*, 2023; 11(1): 1-14.

A Review of the Dilemma of Antibiotic Resistance and Antibiotic Removal Methods

Mohammad Reza Jalali Sarvestani¹, **Mahnaz Qomi**^{2,3*}

¹ Young Researchers and Elite Club, Yadegar-e-Imam Khomeini (RAH) Shahr-e-Rey Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

² Department of Medicinal Chemistry, Faculty of Pharmacy, Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran

³ Active Pharmaceutical Ingredients Research Center (APIRC), Tehran Medical Sciences, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Abstract

Antibiotic resistance is one of the major challenges in the field of public health and medicine, which has serious impacts on the health of humans and societies. This problem occurs when bacteria, viruses, fungi, and other microorganisms change in such a way that they are no longer sensitive to antibiotics. This reduces the effectiveness of treatments, increases treatment costs, and increases the risk of transmitting antibiotic-resistant infections to other people. To deal with this problem, various methods for antibiotic removal have been proposed, including the use of advanced technologies in water and wastewater treatment, the use of new process methods in the production of drugs, as well as the promotion of the optimal use of antibiotics by physicians and pharmacists. Also, educating the community about the correct use of antibiotics and the importance of observing medical orders plays an effective role in reducing antibiotic resistance. This article reviews and reviews the methods and strategies of antibiotic removal, and examines the challenges and potentials in this field in order to take the necessary steps to improve the current situation and prevent the increase in antibiotic resistance.

Keywords: Antibiotic, Antibiotic resistance, Adsorption, Photocatalytic degradation, Filtration

* mahnaz.qomi@gmail.com